Ο αναρχικός Alexander M. Nakov μέσα από τα Αρχεία της κρατικής ασφάλειας της Λ.Δ. Βουλγαρίας

Κατηγορία: Παγκόσμια Αναρχική Ιστορία

Γράφτηκε από τον/την Απόρρητα Αρχεία Κρατικής Ασφάλειας

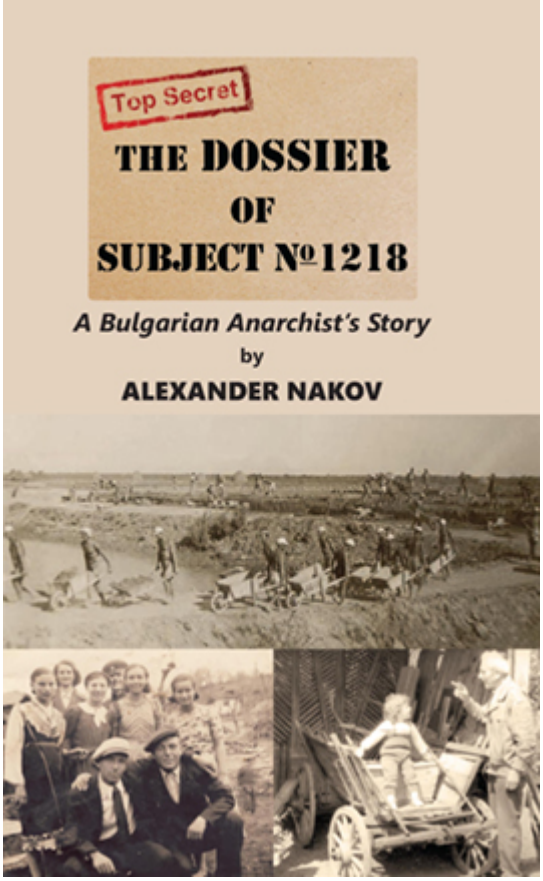

Το ντοκουμέντο που ακολουθεί έχει υποκλαπεί από τα αρχεία της Αστυνομικής Διεύθυνσης Pernik της Βουλγαρίας σχετικά με τον αναρχικό αγωνιστή Alexander Metodiev Nakov. Η δημοσίευση έγινε από την εξόριστη Βουλγαρική Ελευθεριακή Ένωση (ULB) στην οποία ανήκει ο σχολιασμός.

Απόρρητα Αρχεία Κρατικής Ασφάλειας

Αναφορά για τον Alexander Metodiev Nakov

Ο Alexander Metodiev Nakov γεννήθηκε στην 1 Αυγούστου του 1919 στο χωριό της Kosatcha, της περιφέρειας του Pernik, βουλγαρικής υπηκοότητας, κάτοικος του Pernik στην οδό Machala Teva αριθμός 86, της περιοχής Petko Napetov. Εργάζεται στα ορυχεία της Republic. Παρακολούθησε το σχολείο ως την 7η τάξη. Προέρχεται από φτωχή οικογένεια. Παντρεμένος, έχει 2 παιδιά.

Η σύζυγός του, Kirilka Alexeyeva Metodieva, γεννήθηκε στις 28 September 1922, στο χωριό του Viskar, της περιφέρειας του Pernik, ζεί στην οδό Machala Teva αριθμός 86 κι εργάζεται στο εργοστάσιο Machinostroitel στο Pernik σαν εργάτρια. Καθώς και στο παρελθόν, δεν ανήκει σε κανένα κόμμα (απολίτικη). Βρίσκεται κάτω από την επιρροή του συζύγου της, ενώ η θέση της απέναντι στην Λαϊκή Εξουσία είναι εχθρική.

Η κόρη του Jordanka Alexeyeva Nakov, γεννημένη την 8η Σεπτέμβρη 1945, στο Pernik, είναι φοιτήτρια, μέλος του DUCJ.

Ο γιός του, Marin Alexandrov Nakov, γεννημένος τον Μάρτιο του 1948, στο Pernik, είναι φοιτητής, μέλος του DUCJ.

Ο πατέρας του, Metodi Nakov, έχει πεθάνει εδώ και χρόνια.

Η μητέρα του Jordanka Christova Nakova, γεννηθείσα την 2α Ιουλίου 1897, στην Kosatcha του Pernik όπου και κατοικεί, είναι μια απολίτικη νοικοκυρά.

Ο εν λόγω έχει δυο αδελφούς και δυο αδελφές (...)

Ο Alexander Metodiev Nakov, μετά το δημοτικό σχολείο, εργάστηκε προσωρινά σαν εργάτης γης. Μετά την έλευσή του στο Pernik, έπιασε δουλειά στα ορυχεία, όπου και εργάζεται ακόμη. Ως εργάτης είναι αρκετά ικανός και συνεπής στις υποχρεώσεις του.

Στα 1937 ήδη, εντάχθηκε στις γραμμές του αναρχικού κινήματος και ανέλαβε ένοπλη δράση. Συμμετείχε στη δημιουργία μιας αναρχικής ομάδας ανάμεσα στους εργάτες του εργοστασίου Machinostroite.

Στα 1941, ο εν λόγω και πέντε άλλοι αναρχικοί συνελήφθησαν από την αστυνομία και καταδικάστηκαν σε 6-8 κάθειρξης. Πέρασε 3 χρόνια στην φυλακή. Αφού αποφυλακίστηκε, έμεινε στο χωριό της καταγωγής του συνεχίζοντας την αναρχική δραστηριότητά του μαζί με τους Miltcho Slavov, Asparoukh Grouzhov, Jordan Borisov και Gueorgui Kirilov, όλοι τους από το χωριό Kosatcha. Στο τέλος του 1944 ήρθε στο Pernik να δουλέψει, και συνδέθηκε με τους Dimitri Vassiliev, Bojan Alexev, Laserman Asenov Minev, Maria Duganova, Kotze Zacharinov και άλλους. Ίδρυσαν μια αναρχική οργάνωση ονόματι Elisee Reclus. Ο συγκεκριμένος ήταν ο οργανωτής της αναρχικής οργάνωσης νοτιοδυτικής βουλγαρίας για την πόλη του Stanke Dimitrov. Αφού το αναρχικό κίνημα κυρήχθηκε παράνομο, ο συγκεκριμένος συνέχισε την δραστηριότητά του ως αντάρτης, παίρνοντας μέρος σε ένα παράνομο αναρχικό συνέδριο, μοιράζοντας κουπόνια αλληλοβοήθειας και μαζεύοντας χρήματα για διωκώμενους αναρχικούς. Σαν αποτέλεσμα αυτής του της δραστηριότητας, στάλθηκε στο στρατόπεδο εργασίας και αναμόρφωσης του Belene στα 1948, όπου ήταν ιδιαίτερα απείθαρχος με αποτέλεσμα να τιμωρείται συχνά. Απελευθερώθηκε στις 10 Αυγούστου 1953.

Μετά την αποφυλάκισή του από το στρατόπεδο, εξακολούθησε την αναρχική του δραστηριότητα και σύχναζε σε αναρχικούς κύκλους. Οι κοντινότεροί του σύνδεσμοι ήταν οι Dimitri Vassiliev Stojanov, με τον οποίο συγκατοίκησε για ένα διάστημα, Bojan Alexev Stefanov, Michail Stojanov Mindov, σήμερα ζει στον αριθμό 2, οδός Batak στη Rousse, Vladimir Andonov και Ilya Gueorguiev Minev. Σήμερα, ο εν λόγω συναντά συχνά τους κατονομαζόμενους παραπάνω. Συζητούν για διάφορα γεγονότα, μοιράζονται λογοτεχνικά βιβλία και αλληλοβοηθιούνται.

Στο στρατόπεδο εργασίας και αναμόρφωσης, ο συγκεκριμένος συνάντησε πολλούς αναρχικούς από όλες τις γωνιές της χώρας, με τους οποίους διατηρεί επαφή. Τον Αύγουστο του 1961, χρησιμοποιώντας ένα κουπόνι του για δωρεάν εθνικές μετακινήσεις με το τρένο, ταξίδεψε στη Varna, όπου συνάντησε τους Bojan Todorov Mangov, Atanase Mangov και Todor Baramov, ιδιαίτερα δραστήριους αναρχικούς, στο Kolarovgrad βρήκε τον Trouftcho Nikolov Trouftchev, στην Knegea, τον Trifon Todorov Tersijski, στο Debeletz, τον Letcho Todorov Natchev, και στο Sandanski, τον Petko Ivanov Stojanov, με τους οποίους συζήτησε για τις διασυνδέσεις και τις διαθέσεις τους.

Η συμπεριφορά του εν λόγω ατόμου προς την Λαϊκή Εξουσία είναι εχθρική: με τον αρνητικό σχολιασμό του, ζημιώνει την εικόνα των λαϊκών αρχών.

Όσον αφορά την νομισματική αλλαγή και παρουσία του πράκτορα "Nikolov", σχολίασε πως με την αλλαγή η τιμή των αγαθών θα ανέβαινε και οι μισθοί των εργατών θα μειώνονταν. Με την ευκαιρία των εκλογών της 25ης Φεβρουαρίου 1962, δήλωσε πως οι εκλογές δεν είναι ελευθερία, αλλά μάλλον μια συνέπεια της επιβολής των Κομμουνιστών. Παρουσία του πράκτορα "Bogdanov", δήλωσε: Βλέποντας τα πράγματα μέσα από το πρίσμα ενός ελεύθερου στοχαστή που δεν μπορεί να καταπιεί τα δόγματα των σημερινών Κομμουνιστών αντιλαμβάνεσαι προς τα που οδεύει ο κόσμος. Οι Κομμουνιστές έχουν αφαιρέσει από τους ανθρώπους κάθε εξουσία και οι ίδιοι προκαλούν την αντίσταση στην Ανατολική Ευρώπη, ιδιαίτερα στην Πολωνία, την Ουγγαρία και την Ανατολική Γερμανία. Εκεί πέρα, οι αρχές καταφέρνουν να κρατηθούν μόνο χάρη στα ρωσσικά όπλα. Τα γεγονότα της Ουγγαρίας είναι ένα όμορφο παράδειγμα και μια επιβεβαίωση όλων αυτών. Ως χαρακτήρας, ο εν λόγω είναι ταπεινός, παραγωγικός, μη-καπνιστής και εξαίρετος εργάτης. Κατέχει άρτια την πολιτική θεωρία, είναι πολυδιαβασμένος, γνωρίζει Εσπεράντο και είναι μέλος της κοινότητας εσπεραντιστών νέο μονοπάτι, του Pernik. Είναι ένας φανατικός αναρχικός που δηλώνει δημόσια ότι τίποτα στη Γη δεν μπορεί να τον κάνει να απαρνηθεί τις ιδέες του και τις σχέσεις του με τους αναρχικούς.

Για το εν λόγω άτομο υπάρχει καταχώρηση με αριθμό 1218 από το 1954 ως τον Φεβρουάριο του 1962.

Σχόλια:

Το παραπάνω κείμενο είναι ένα ακριβές αντίγραφο, μετεφρασμένο από τα βουλγαρικά, με διατήρηση των συντακτικών και της γλώσσας. Φωτοτυπήθηκε και πιστοποιήθηκε από την εξόριστη Βουλγαρική Ελευθεριακή Ένωση, από το πρωτότυπο που βρέθηκε στην Αστυνομική Διεύθυνση του Pernik. Παραπάνω σχολιασμοί είναι αχρείαστοι. Υπάρχουν όμως κάποια σημεία που πρέπει αναγκαστικά να φωτίσουμε:

1. Το έγγραφο αυτό, είναι ένα ιστορικό κείμενο που προέρχεται από το καθεστώς της Λαϊκής Δημοκρατίας, δηλαδή του Βουλγαρικού Κομμουνιστικού Κόμματος, που ως πρωτοπορεία της εργατικής τάξης, που εγκαθίδρυσε στο όνομα της τάξης αυτής, τη δικτατορία του προλεταριάτου έθεσε απέναντί της, όχι κάποιον εχθρό της τάξης αλλά έναν από τα τυπικότερα δείγματα του εργατόκοσμου της εποχής.

2. Το ντοκουμέντο αυτό δείχνει πόσο επίμονη είναι η ενασχόληση της αστυνομίας με την καταγραφή του εχθρού των αληθινών εκπροσώπων της εργατικής τάξης, καθώς δε συλλέγονται πληροφορίες απλά για τον ίδιο αλλά και για τη γυναίκα, τα παιδιά, τα αδέρφια, ακόμα και για την μητέρα και τον νεκρό πατέρα του...

3. Ο εν λόγω, που δεν είναι ένας άνθρωπος αλλά απλά μια καταγραφή με αριθμό 1218 σε μια αστυνομική αναφορά, τυχαίνει να είναι ένας αναρχικός, μέλος του αναρχικού κινήματος από τα 18 του, έχοντας φυλακιστεί για τα πιστεύω και τους αγώνες του ενάντια στο παλιό καθεστώς, διώκεται ξανά από το επόμενο καθεστώς για χρόνια μετά την αρχειοθέτηση της πρώτης δίωξης, στα 1978 τώρα, για κουπόνια αλληλοβοήθειας και για τη βοήθειά του σε συντρόφους που διώκοντας, σύμφωνα πάντα με το έγγραφο, και που δεν ήταν λίγοι, όπως και σε όλη τη χώρα.

4. Αυτή η καταγραφή του αναρχικού είναι μια μνημειώδης βιογραφία που συγγραφέας της είναι η ίδια η αστυνομία, που πρέπει να κάνει περήφανους όχι μόνο τους αναρχικούς παγκοσμίως αλλά πάνω από όλους την ίδια την εργατική τάξη, της οποίας ήταν ένας ξεχωριστός εκπρόσωπος.

5. Ο αναρχικός αυτός, αν και εχθρός του καθεστώτος, ήταν παιδί μιας φτωχής οικογένειας κι όχι της μπουρζουαζίας, ένας εργάτης παραγωγικός, ικανός και συνεπείς στις υποχρεώσεις του, ταπεινός, μη-καπνιστής κι εργατικός, δεν έκανε σαμποτάζ, δεν ήταν τεμπέλης ή χούλιγκαν, ούτε κανας ονειροπαρμένος κουλτουριάρης... Ο Nakov θα έπρεπε να είναι ευγνώμων για την κατάθεση αυτή των υπηρεσιών ασφαλείας και των πρακτόρων τους, τα ονόματα των οποίων βρίσκονται σε εισαγωγικά. Δεν είναι τόσο μια καθαρά αναρχική φιγούρα που περιγράφεται όσο μια αυθεντική εικόνα ενός ολόκληρου λαού και της δυνητικής του αντίστασης.

Σημείωμα του εκπροσώπου της εξόριστης βουλγαρικής αναρχοκομμουνιστικής ομοσπονδίας: εκτός από την οικογένεια του Nakov έχει τύχει να συνεργαστούμε με όλους τους συντρόφους που αναφέρονται στο έγγραφο παραπάνω.

**Πηγή: Kate Sharpley Library*

***Μετάφραση: Αναρχικοί Πυρήνες Δυτικής Μακεδονίας.*

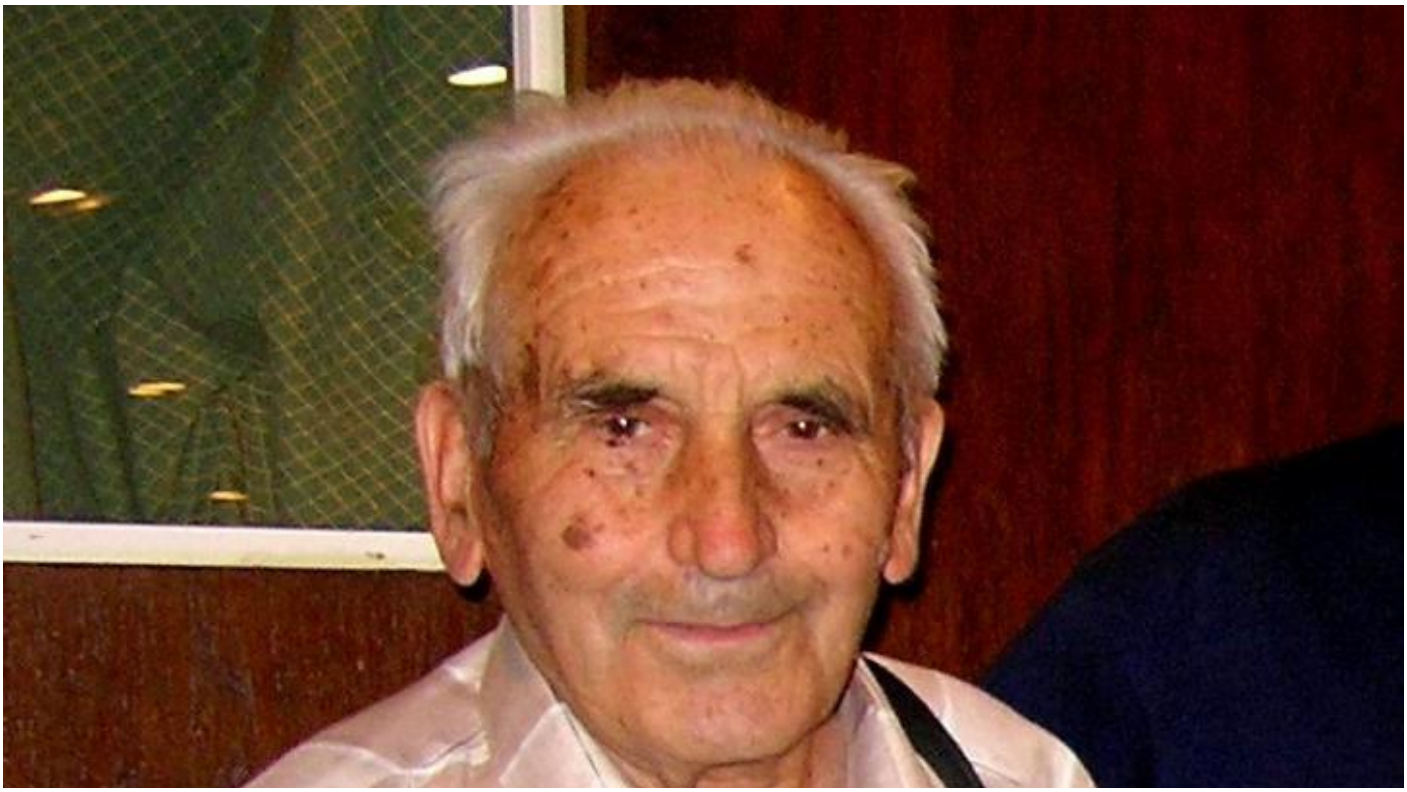

εργατική τάξη κοινωνικοί αγώνες αναρχική ιστορία αναρχικό κίνημα επαναστατικό κίνημα κομμουνισμός καταστολή